

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

únor 2018 / ročník XXVIII

Národní týden
manželství
BEZ MÝTŮ

**Abychom si
navzájem
ROZUMĚLI**

**Tříkráloví koledníci
se rozeběhli po diecézi**

**Borské teze a encyklika
RERUM NOVARUM**

KARMEITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice
www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Elizabeth Ficocelliová

Lurdy – 2. vydání Pramen milosti

V novém vydání vychází důkladné pojednání o mariánském zjevení v Lurdech roku 1858, ale též o současnosti nejnavštěvovanějšího poutního místa na světě.

brož., 160 s., 249 Kč

Vojtěch Kodet (ed.)

Mariánské modlitby – 2. vydání

Záměrem autora bylo shromáždit ty nejkrásnější mariánské modlitby církevní tradice. Druhé vydání je obohacené o modlitby Benedikta XVI. a papeže Františka.

váz., 320 s., 229 Kč

Vojtěch Kodet

Mariino srdce

Nahrávka vznikla u příležitosti „Tří dnů křesťanské spirituality“ v Brně ve dnech 19.–21. 5. 2017.

CD MP3, 129 Kč

Vojtěch Kodet

Hledám tvou tvář – dotisk

Tématem je vztah mezi Bohem, milujícím a hledajícím, a člověkem, který se může rozhodnout, že se nechá Bohem milovat, hledat a nalézat. Tak Bohu umožní, aby v něm odkryl žízeň po něm, a bude hledat jeho tvář.

brož., 96 s., 119 Kč

Schönborn, Christoph

Morálka do kapsy – (2. upravené vyd.) Radostné poselství P. Ladislava Kubička

Znamená morálka jen příkazy a zákazy? A co život v plnosti, k němuž nás zve Ježíš Kristus?

Autor nám ukazuje, že morálka není něco odtrženého od života. Knížka může být cennou pomůckou pro katechety a kněze, pro katechumeny i biřmovance.

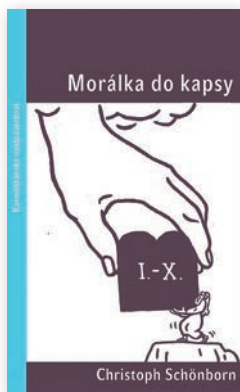
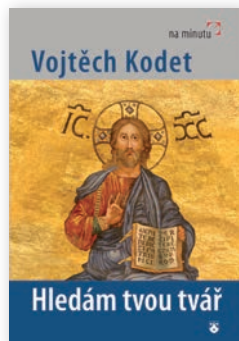
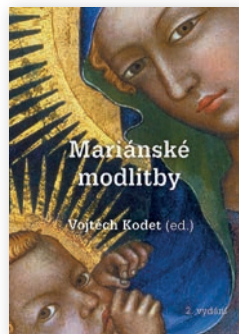
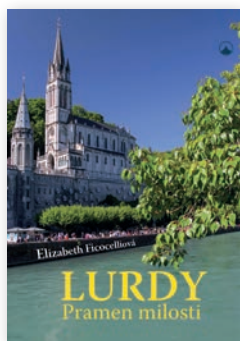
brož., 124 s., 159 Kč

Elias Vella

Výstup na horu manželství – dotisk

Cesta manželství nebývá procházkou růžovým sadem, ale počítáme-li s Boží milostí, přes všechny těžkosti a nároky můžeme dojít až k vrcholům křesťanské lásky a svatosti.

brož., 192 s., 249 Kč

Obsah

Tříkráloví koledníci přijali požehnání otce biskupa Vlastimila Kročila	3
Michaela Salzerová: Abychom si navzájem rozuměli	4
Kardinál Dominik Duka: Chci naplnit slova o návratu Josefa Berana do pražské katedrály	6
Zveme vás...	8
Vodní kapky pomáhají v Čechách i Africe	8
Borské teze – pramen encykliky „Rerum novarum“	9
Slovo života pro děti	10
Velmi dobrá vůle	12
DCR připravuje a zve...	13
Rok obláských povolání	13
„Vítězný“ únor 1948	14
Lednový betlémský příběh Misiního klubka Klokoty	15
Personalia	15
Další ročník Národního týdne manželství tentokrát „bez mýtů“	16
Z českobudějovické diecéze až na Srí Lanku	17
My Tři králové jdeme k vám (do Kamenice nad Lipou)	17
Oblastní charita Pelhřimov má nového ředitele	18
Návštěva z Finska, aneb s cizinci o cizincích v ČR	18
Setkání s písmem svatým	19
Tříkrálová sbírka 2018 Na klokotech	20

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakce: redaktor, editor: Miroslav Bína
grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Inpress a.s., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Příští číslo: 7. 3. 2018 / Uzávěrka: 15. 2. 2018

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Přispět na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u Sberbank cz, a.s.: 4120000636/6800, variabilní symbol 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

TŘÍKRÁLOVÍ KOLEDNÍCI

přijali požehnání otce biskupa Vlastimila Kročila

Foto: Marie Košinová / Člověk a víra

Přes pět tisíc koledníků se v prvních dvou lednových týdnech zapojilo do 18. ročníku Tříkrálové sbírky v českobudějovické diecézi. Těm v krajském městě udělil 4. ledna požehnání diecézní biskup Vlastimil Kročil. Dobrovolníci českobudějovické Diecézní charity a Městské charity se pak vydali koledovat do různých částí města.

Finanční prostředky vybrané v rámci letošní Tříkrálové sbírky budou použity na udržitelnost poskytovaných služeb pro lidi v obtížných sociálních situacích, včetně humanitární pomoci lidem v nouzi doma i v zahraničí.

„Pomoc našim blízkým handicapovaným a nejslabším je velmi důležitá. Je dobré, abychom mezi sebou stále měli někoho, kdo se takové pomoci věnuje. Také pro nejmenší děti, které se dnes zapojují do této služby společně s dospělými, je důležité učit se solidaritě, která nás kultivuje. Dovolil bych si proto požehnat koledníkům, aby dostali sílu a odvahu tuto službu dobře vykonávat a v rámci ní přinesli také úsměv a dobré slovo“, řekl otec biskup Vlastimil Kročil.

Při **Diecézní charitě České Budějovice** se organizace sbírky již tradičně ujalo **Dobrovolnické centrum** ve spolupráci s farnostmi. Spolu s Městskou charitou České Budějovice letos zapojí **šest stovek** koledníků. Kromě centra jste mohli na území krajské metropole koledníky potkat do poloviny ledna například v Nemanicích, Rožnově, Borku, Roudném a v okolí nemocnice. „*My tři králové jdeme k vám...*“ zaznělo také v Hrdějovicích, Trhových Svinech, Křemži nebo Třebotovicích.

V tuzemsku podporuje českobudějovická Diecézní charita například lidi s postižením, seniory, osoby ohrožené domácím násilím, ženy a dívky v nouzi a koordinaci dobrovolníků. V zahraničí pak pomáhá lidem zasaženým humanitární

katastrofou, podporuje také rozvojové projekty například v Bělorusku a Bulharsku.

Výtěžek Tříkrálové sbírky se rozdělí v poměru 65 % pro místo vlastního koledování, 15 % pro podporu projektů charit v českobudějovické diecézi, 10 % poputuje na humanitární pomoc, 5% na projekty Charity ČR a 5 % činí režie sbírky. Zahájení sbírky se konalo pod záštitou primátora města Ing. Jiřího Svobody.

Miroslav Bína

Inzerce

POSTNÍ KONCERT

Klášteřínský kostel Obětování P.Marie
Piaristické náměstí, České Budějovice

Sobota, 10. 3. 2018
15.30 hodin

CONVENTUS CHORALIS

Gregoriánské nešpory
& viola da gamba

Předprodej: 150 Kč | Na místě: 200 Kč
Předprodej www.cbpztem.cz
Přofádá Spolek Most-Česká Budějovice
Tento projekt byl spolufinancován statutárním městem Česká Budějovice a Spolkem Most-Česká Budějovice

Michaela Salzerová: ABYCHOM SI NAVZÁJEM ROZUMĚLI

Již devátým rokem nabízí služby na trhu jazykového vzdělávání, překladů a tlumočení. Patří mezi malé jazykové školy, které však své jméno budují na individuálním a osobním přístupu. „Každého studenta znám osobně“, říká Michaela Salzerová, absolventka angličtiny na Jihočeské univerzitě. Po pracovních zkušenostech ve Spojených státech a Evropě, kde zajišťovala jazykový servis českým komerčním společnostem, sází na osobní přístup a služby odpovídající individuálním potřebám klienta.

Jaké jazyky nabízíte?

Kromě výuky anglického a německého jazyka, které tvoří základ, nabízíme francouzštinu, španělštinu ale také češtinu pro cizince. Zájemcům, kteří už jazyk na určité úrovni ovládají, nabízíme pomoc jazykového mentora pro vypracování motivačního pohovoru, poradíme s životopisem, připravíme na obchodní jednání či prezentaci. Pomáháme také s krizovou komunikací v cizím jazyce. Věnujeme se překladatelským službám a tlumočení.

Proč zvolit jako zájmovou činnost pro děti výuku cizího jazyka?

Dnešní realita nás na každém kroku konfrontuje s lidmi, kteří nehovoří naším rodným jazykem – turisté, spolupracovníci, a sami také cestujeme do zahraničí. Především pak na angličtinu narážíme ve většině informačních zdrojů – na internetu, v reklamě, v televizi i v časopisech. Mnoho slov z angličtiny převzatých v českém jazyce již běžně používáme, aniž si to uvědomujeme. Proto je vhodné s cizím jazykem seznamovat děti, a to co nejdříve. Dobré je, když máte šanci hovořit vícejazyčně v rodině, kde se jazyk učí přirozeně od rodičů. Zdaleka ne každý má však tuto možnost, a proto je jednou z cest jazyková výuka jako zájmová činnost pro děti.

Vše je otázkou motivace, vidím to při práci s našimi studenty. Někdy dětem výuku nařídí rodiče, protože mají ve škole špatné výsledky. Velmi brzy se však povinnost mění v koníček, děti k nám chodí s tím, že je to začne bavit a mají výsledky, které se projeví i ve škole. S tím je spojená i následná pochvala a zdravé sebevědomí.

Děti se takové volnočasové aktivity nerady vzdávají, postupně si přibírají i další jazyk. Jazyková výuka se tak může stát koníčkem pro celý život.

Jaké jsou trendy v cizojazyčné výuce nejmenších dětí?

Naše nabídka se týká dětí již od tří let věku. Protože zde hovoříme o zájmové činnosti, musí tomu odpovídat také způsob výuky. Ta probíhá formou hry, aktivit a činností, které děti přitáhnou a baví je ani neví, že se vlastně učí. Nenásilnou

formou jsou vedeny k používání cizího jazyka podobně jako jejich rodného. Neučí se pouze jednotlivá slovíčka, ale postupně mluví v celých větách. Výhledově jim to nabízí konkurenční výhodu, zpočátku ve škole při studiu a později např. při volbě dalšího studia či pracovního uplatnění. Přichází k nám mnozí dospělí zájemci o výuku, kteří vidí své nedostatky a nejsou schopni dostatečně hovořit. Odkazují se na to, že se měli jazykům věnovat ve školních letech.

Na trhu se myslím všichni snaží, aby byla jazyková výuka pro děti příjemná. My chceme nabídnout změnu oproti veřejným především základním školám, kde děti pracují s nevhodnými učebnicemi i obsahem, kdy přeskakují z téma na téma. Následně k nám s rodiči přicházejí, že dané látce a výuce na základní škole nerozumí.

My se snažíme jazyk zjednodušit a podat tak, aby mu děti porozuměly, vše zábavnou formou. Problém vidím v tom, že pouze zlomek rodičů přichází s dětmi, aby jim umožnili jazykové vzdělávání jako nadstandard oproti škole. Drtivá většina přichází až za pět minut dvanáct, když už mají děti špatný prospěch či narazí na špatného pedagoga, který jim látku neumí podat způsobem odpovídajícím jejich potřebám. V tomto smyslu doplňujeme školní vzdělání. Naším cílem však je dát dětem více než to.

Objevuje se podobný problém i u studentů středních škol?

Ano, týká se to přípravy na maturitní a přijímací zkoušky, kdy je velkým nedostatkem především konverzace. Výuka ve škole probíhá ve velké skupině, a to opravdu nejde, my proto studenty vzděláváme v malých skupinách max. do pěti osob, aby měl každý dostatek prostoru k vlastnímu projevu, mohl se zeptat, procvičit a být si jistý správným použitím. Také konverzační témata se snažíme volit podle individuálních zájmů studentů...někdy je to ve veřejných školách také otázka kvalifikace učitelů, jejich motivace vůbec tu práci vykonávat.

Kdo se takto malým dětem věnuje, jsou vaši lektori pro výuku speciálně připraveni?

Naše lektorky mají za sebou speciální průpravu pro práci s dětmi. Máme rovněž moderní vybavení a pomůcky pro výuku nejmenších dětí. Současně střídáme aktivity tak, aby je to bavilo. Zaměřujeme se na konverzaci a aktivní zapojení v hodině. Děti ani nepostřehnou, že se učí.

Otevřeli jste kurz angličtiny pro nejmenší. Nabízíte předškolním dětem i jiné jazyky?

I pro nejmenší děti nabízíme všechny jazyky, které vyučujeme. Angličtina je však jednoznačným leaderem na trhu. Je to dáno také tím, že je na českých školách povinným jazykem. V poslední době se setkáváme se zájmem o ruský jazyk, u studentů víceletých gymnázií a středoškoláků pak o němčinu a španělštinu.

Zdá se, že lepší znalost jazyků nám v kontextu dnešních světových událostí může pomoci lépe pochopit motivy, potřeby a pohnutky lidí, kteří k nám přicházejí ať už z pracovních důvodů jako turisté či se u nás usazují...

To podle mne to není pouze otázka jazykové vybavenosti, ale přístupu i základní výchovy v rodině. Když se budu držet jazykových dovedností, vidím, že je u nás problém i reagovat na základní otázky, jako poradit turistům cestu nebo jim pomoci koupit lístek na autobus. Obsluha v obchodě reaguje velmi špatně a spíše výjimečně. Ve srovnání s jinými evropskými zeměmi, a nemusíme jezdit daleko... Základní schopnost domluvit se by snad dnes měl být naprostý základ, jako je používání počítače nebo telefonu. Jde o praktickou schopnost a základní reakci. To není otázka složitého studia, toto můžete zvládnout za několik hodin. V takové běžné situaci, jakou je vysvětlení cesty, se pak cítíte mnohem lépe.

Mohou se současně s dětmi učit i jejich rodiče?

Možné to samozřejmě je, je to otázkou schopnosti rodiče při předávání vědomostí, hlavně výslovnosti, pokud se třeba s jazykem nesetkal. Je však možné využít kurzy, které probíhají paralelně ve stejný čas pro děti i rodiče.

Připravujete také na přijímací zkoušky na víceletá gymnázia, střední školy i maturanty a budoucí studenty vysokých škol. Dá se říci, že provedete studiem jazyka od kolébky po promoci. Nebo i dále...?

Mezi našimi studenty se často objevují klienti, kteří odešli do penze a mají zájem si dále trénovat mozek, udržet předchozí znalost či chtějí zkusit nějakou novou aktivitu a být mezi lidmi. V tomto případě je studium jazyků vhodnou aktivitou. Sami jsou překvapeni, že studium jde i v pokročilejším věku. Pro nás je práce s nimi příjemná, protože ke studiu přistupují zodpovědně, na hodiny se připravují, těší se na ně i na kolektiv. Ale tento přístup mají samozřejmě i mladší studenti.

Jak tedy začít s jazykem tak, abychom se necítili trapně při jeho nedokonalé znalosti. Prostě jen z důvodů, že se chci dorozumět?

Toto je velmi individuální. Pro někoho, kdo se stydí hovořit před skupinou lidí, je vhodné začít individuálními hodinami pouze s lektorem, který vám pomůže jednoduše vyjádřit myšlenky a názory a zbavíte se ostychu. Později je možné přidat konverzační kurz v malé skupině studentů, kde získáte jistotu

při interakci s lidmi. Zjistíte, že když potom hovoříte s cizinci, je to stejné jako s kolegy v učebně a jste schopni reagovat.

Je vhodné si při studiu jazyků stanovit nějaký cíl? Je to vůbec možné?

Takové cíle si předem stanovují hlavně studenti, kteří se potřebují připravit na zkoušky, pracovní pohovory a zájemci o práci v zahraničí. V tomto případě studentu nabízíme individuální plán, kde na základě jeho aktuální jazykové dovednosti stanovíme, co je reálné a co takový cíl vyžaduje z jeho strany – např. počet hodin, které bude týdně studiu jazyka věnovat. Obecně lze o nějakém posunu hovořit při minimálním čase alespoň dvou hodin týdně v jazykové škole.

Na konci hodin dáváme studentům zpětnou vazbu, ptáme se i na jejich pocity a potřeby. Na konci semestru případně vystavujeme i podrobnější písemné závěrečné hodnocení. Student tak může kontrolovat svůj postup.

Na trhu je velká nabídka služeb jazykové přípravy. V čem se odlišujete a proč myslíte, že se k vám studenti vrací?

Myslím, že nejlepší reklamou je spokojený zákazník. K tomu patří i naše osobní vztahy s klienty i studenty. To vyžaduje i vynaložený čas, který na první pohled není vidět.

Chcete-li se v jazyce zdokonalit z vlastních pohnutek, vyžaduje to i přístup od nás jako poskytovatele a průvodce v tomto osobním rozvoji. Zajímá nás, jak si při jazykové přípravě student vede, co pro něj můžeme dále udělat. Díky osobnímu kontaktu jsme schopni ihned reagovat i na změny v životě klienta. Já sama, kromě koordinace a domluvy s klienty, stále vyučuji a každého studenta znám osobně. Mezi námi nestojí několik úrovní koordinátorů a hustá síť. Podle reakcí klientů se asi v tomto odlišujeme od konkurence. Nevzniká tak odstup, který hrozí, pokud se oboru nevěnujete prakticky. Mně právě sledování trendů na trhu a přímý kontakt s klienty baví. Připravit pro studenty novinky je výzva. To se však týká i našich zaměstnanců a spolupracovníků. Z jejich strany to není jen o znalosti jazyka, důraz kladu na schopnost předat tyto znalosti dále. Udržujeme si nadšení pro tuto práci a takový přístup lidé vycítí.

Mezi vašimi studenty si své znalosti prohlubují také studenti z teologické fakulty...

Studenti teologické fakulty se s jazyky setkávají ve větším množství, ať už s mrtvými či živými, a mají potřebu získat jejich hlubší znalost. Z toho důvodu volí doplňující jazykovou přípravu. Pomáháme jim s přípravou na zkoušky v rámci studia, ale také se schopností vypořádat se s velkým množstvím informací a cizích jazyků jako takových. Snažíme se pro ně vytvořit orientační vodítko mezi jednotlivými jazyky k jejich snazšímu zvládnutí. Čeští oborový studenti jazyků na tom pak nejsou vůbec špatně.

Nabízíte dospělým zájemcům např. i přípravu k profesnímu využití cizího jazyka?

Ano, naše nabídka zahrnuje speciální kurzy, přípravu na testy, zkoušky a pohovory nutné k získání zaměstnání v různých oborech například medicíny v zahraničí. V rámci Českých Budějovic pouze u nás...

Miroslav Bína

Kardinál Dominik Duka: CHCI NAPLNIT SLOVA O NÁVRATU JOSEFA BERANA DO PRAŽSKÉ KATEDRÁLY

Foto: Martina Řehořová / Člověk a víra

U příležitosti novoročního setkání se zástupci médií jsme s kardinálem Dominikem Dukou krátce hovořili o významu arcibiskupa Josefa Berana.

Vaše Eminence, repatriace ostatků kardinála Josefa Berana je významná událost, které však jistě předcházelo značné úsilí. Co stálo za touto iniciativou?

Skutečnost, že byl pan kardinál Josef Beran pohřben v Bazilice sv. Petra, vycházela také z rozhodnutí naší tehdejší vlády. On tehdy musel podepsat, že se nikdy nevrátí a ani nebude pohřben v této zemi. Pan kardinál Beran není pohřben v kryptě papežů, ale je pohřben v podzemí baziliky sv. Petra v původní kapli sv. Václava – krále Čechů, jak hlásá nápis a to rozhodnutím papeže Pavla VI.

Pan kardinál Beran se při svém pobytu v Římě začal velmi úzce stýkat s bývalým československým novinářem, který byl v době 2. světové války v Itálii aktivně zapojen do odboje proti fašismu Karlem Weirichem, korespondentem ČTK akreditovaným ve Vatikánu a v Itálii. V odboji Karel Weirich spolupracoval s předválečným papežským nunciem v Československu Mons. Saverio Ritterem, který v době okupace nebyl v Praze, ale žil v Miláně, (pozn. redakce: Mons. Saverio Ritter, 24. 1. 1884 Chiavenna – 21. 4. 1951 Pietrelcina; biskup a diplomat Svatého stolce; po válce v letech 1946–1950 internuncius v Československu; byl donucen opustit své místo v Praze po únorových událostech roku 1948), dále s naším velvyslancem při OSN v Ženevě a londýnskou vládou. Na ně byl pan kardinál Beran ještě jako prostý kněz za války napojen. Podíleli se rovněž na záchraně Židů z Čech, Slovenska a Itálie. To vše se dělo pod tak-

tovkou vatikánského státního podsekretáře Mons. Giovanni Montiniho, pozdějšího papeže Pavla VI. Toto jsou také mj. důvody, proč pan kardinál Beran zůstává až do dnešních dnů v bazilice sv. Petra v Římě.

Existuje však jeho poslední vůle, ve které žádá, aby byl pohřben v katedrále sv. Víta, kterou měl opravdu rád, a která byla také jeho katedrálou jako arcibiskupa pražského. A když to nebude možné, aby byl pohřben v hrobě svých rodičů v Plzni. Rodina kardinála Berana upozornila, že není z naší strany spravedlivé neusilovat a nerespektovat toto jeho poslední přání. K prvním krokům již přistoupil můj předchůdce kardinál Miloslav Vlk a spolu s ním i současný velvyslanec ČR při Svatém stolci Pavel Vošalík. Vedli jsme také debatu o zachování přítomnosti kardinála Berana na obou místech. Konečné rozhodnutí papeže Františka je převézt pana kardinála do Prahy a v současné době jednáme o způsobu připomenutí jeho přítomnosti také v Římě.

Současně však, v případě prohlášení Josefa Berana za blahoslaveného, věříme v možnost, že by se jeho srdce vrátilo do centra církve a sídla římských biskupů, kde pan kardinál Beran, podobně jako ostříhomský arcibiskup kardinál József Mindszenty, varšavský arcibiskup kardinál Stefan Wyszyński, či záhřebský arcibiskup kardinál Aloysius Viktor Stepinac, dokázali svoji lásku k církvi a ke Svatému Stolci.

Připomeňte prosím Vaše Eminence souvislosti života a význam pana kardinála Berana pro tehdejší církev v socialistickém Československu. Co znamená návrat jeho ostatků do vlasti také pro současnou českou katolickou církev?

Pan kardinál Beran byl Plzeňák, byl odchován dominikánskou spiritualitou a byl členem Třetího řádu sv. Dominika, kde přijal jméno bratr Tomáš, a kam byl přijímán jako bohoslovec generálem řádu blahoslaveným Hyacintem Maria Cormierem. Jako rektor a spirituál pražského arcibiskupského kněžského semináře se podílel na formování katolických pedagogů a kněžského dorostu. Postavil se nacistické okupaci a byl deportován v nacistických koncentračních táborech, mj. v Dachau, kde se setkal s pozdějším kardinálem Štěpánem Trochťou. Mezi tamními vězni jako bojovníky proti nacismu se vytvořila mnohá přátelství. Během působení

v úřadu arcibiskupa pak kardinálu Beranovi bylo vyčítáno přátelství s lidmi s levicovým smýšlením, či jeho vyvinutý smysl pro ekumenické snahy (tzv. Žofínské shromáždění), kdy se dočkal i napomenutí k opatrnosti ze strany Svatého stolce. Nekompromisní linii, typickou pro kardinály papeže Pia XII., pan kardinál Beran zastával v čele biskupské konference v roce 1948, kdy také končí jeho svobodné působení. Ještě se však stačil vymezit proti tzv. Katolické akci.

Jeho další působení je spojeno s italským exilem, kde v roce 1969 v české koleji Nepomucenum umírá. V době svého římského exilu se však aktivně zúčastnil některých důležitých mezinárodních setkání, jako byl mnichovský Světový eucharistický kongres a také navštívil československé spoluobčany ve Spojených státech amerických, díky podpoře newyorského arcibiskupa kardinála Spellmana, jednoho z mluvčích papeže Pia XII. v tehdejší celosvětové politice katolické církve.

Návrat pana kardinála Berana pro nás představuje nejen splnění jeho poslední vůle, ale naplňují se tím také slova pana kardinála Trochty, tehdejšího litoměřického biskupa, kterému Beran z exilu píše, zda by byl možný jeho návrat do vlasti. Pan kardinál Trochta mu odpovídá, že po srpnových událostech roku 1968 to nebude možné a přisuzuje mu osud exulanta sv. Vojtěcha. Současně však Trochta vyslovuje naději v Beranův návrat do katedrály sv. Víta. Tato slova bych chtěl naplnit. Pan kardinál Beran by zde měl být pohřben v kapli Bartoňů z Dobenína, která od svatořečení Anežky České v roce 1989 nese také její jméno.

Můžeme říci, že pan kardinál Beran svým životním příběhem, prací a postoji představoval, a stále představuje pro své nástupce morální autoritu a příklad!

Děkuji za tuto otázku. Protože v letošním roce dovršuji 75 rok, musíme se proto ohlížet po mém nástupci. Ať je pan kardinál Beran pro mne připomínkou, a pro mého nástupce skutečným vzorem, jak má jednat nástupce sv. Vojtěcha v českých zemích.

Vaše Eminence, děkuji za rozhovor.

Miroslav Bína

Inzerce

Postní duchovní obnova
pro muže od 17 do 35 let
vede Mons. Adam Rucki
Arcibiskupský kněžský seminář, Olomouc

23. – 25. února 2018

VIR

více na knezskyseminar.cz/akce/vir/vir-pust

Zveme vás...

Oslavy 300. výročí svatojánského zázraku ve Strakonících

- **10. 2.** v 14:00 Rytířský sál strakonického hradu **Program o události, zázraku tehdy a dnes i o následném vnímání sv. Jana Nepomuckého:** PhDr. Miroslav Žitný: Co se vlastně stalo a jaké to mělo souvislosti? Prof. Jan Royt: Ikonografie sv. Jana Nepomuckého, aneb jak ovlivňoval světec nejen jižní Čechy Mons. Michael Slavík: Zachraňoval Bůh jen tehdy? Přímluva nejen světce Kostel sv. Markéty **17:30** Slavnostní bohoslužba – hl. celebrant **biskup Pavel Posád.**
- **21. 2.** v 17:30 Kostel sv. Markéty – Přednáška: Mgr. Jan Adámek: **Člověk, který proslavil český národ** – v čem je život sv. Jana Nepomuckého tak zajímavý, že jej znají na mnoha místech světa možná více než v Čechách.

Mons. František Radkovský v Milevsku

- **16. 2.** v 18:00 v Latinské škole kláštera přednáška emeritního biskupa plzeňského **Mons. Františka Radkovského o Turínském plátně.**
- **17. 2.** v 9:30 **postní přednáška** biskupa **Františka Radkovského** v bazilice a v 10:30 mše svatá.

27. Salesiánský ples bude večerem kouzla úsměvu

Srdečně vás zveme na **27. ročník nejstaršího salesiánského plesu v ČR.** Pořádá Salesiánským střediskem mládeže a Místní komunitou Salesiánů Dona Bosca v Českých Budějovicích. **V sobotu 10. 2. od 19:30 v kulturním domě Vltava,** pod záštitou Tomáš Machuly, rektora Jihočeské univerzity.

Pozvánka na postní TAMMÍM 2018

Seminaristé Arcibiskupského semináře v Praze opět pořádají duchovní víkend pro mladé muže ve věku od 15 do 30 let, na téma „Každému je dán dar“. Účastníkům nabízíme možnost opustit každodenní ruch a starosti, a ponořit se do ticha a modlitby v seminárních prostorách a ve společenství bohoslovců českých diecézí. Kromě modlitby a ztišení dojde i na různé přednášky nebo rozhovory o hledání a prožívání víry. K dispozici k rozhovorům budou i naši představení. Srdečně tedy zveme, a pokud třeba sami už nejste v naší cílové skupině, ale víte o někom, kdo by z takového víkendu mohl mít prospěch, budeme rádi, když mu o něm dáte vědět. TAMMÍM se bude konat 9.–11. března 2018. Podrobné informace a přihlášku naleznete na stránkách www.seminar-praha.cz, dotazy rádi zodpovíme na tammim@signaly.cz. Moc se na vás těšíme.

Za přípravný tým

Tomáš Sixta

Vodní kapky pomáhají v ČECHÁCH i AFRICE

Foto: DCHOB

Šek na 118 880 korun, které přispějí k lepšímu přístupu obyvatel Konga k pitné vodě, si 6. ledna u příležitosti svátku Tří králů převzal ředitel Diecézní charity České Budějovice Jiří Kohout.

Tento finanční příspěvek je výsledkem humanitárního projektu Vodní kapky společnosti ENERGIE AG BOHEMIA, který právě vstupuje do jubilejního desátého ročníku. Snaží se pomáhat obyvatelům oblasti Kilwa-Kasenga v africkém Kongu k přístupu k pitné vodě. Šest let jsou Vodní kapky doma také v České republice, kde se zaměřují na pomoc především handicapovaným a jinak znevýhodněným spoluobčanům.

„Diecézní charita České Budějovice zajišťuje, aby se darované peníze dostaly tam, kam mají. Jsme velice rádi, že se na zprostředkování této pomoci můžeme podílet,“ sdělil Jiří Kohout, ředitel Diecézní charity České Budějovice.

ENERGIE AG BOHEMIA s. r. o., do níž v České republice patří společnosti ČEVAK, VAK Beroun, Vodos Kolín, VS Chrudim, VHOS Moravská Třebová a Aqua Servis Rychnov nad Kněžnou, se na projekt Vodní kapky zavázala přispět jedním haléřem ze svého zisku za každý prodaný m3 vody.

Za uplynulý rok činí tato částka více než 370 tisíc korun, z toho téměř 119 tisíc korun poputuje na obnovu studní a opravy čerpadel v Kongu a dalších 251 624 korun bylo již použito na podporu a pomoc v Česku.

„Právě Tří králové jsou symbolem dárcovství a nezištné pomoci, proto se v tuto dobu tradičně scházíme a symbolicky tuto částku předáváme charitě. Zároveň se v průběhu celého roku snažíme podporovat sociální projekty v regionech, kde působí společnosti naší skupiny,“ uvedl Ivan Kafka, vedoucí marketingu a komunikace ENERGIE AG BOHEMIA s. r. o.

V jižních Čechách byl prostřednictvím Vodních kapek podpořen provoz českobudějovického centra Arpida či borovanské Borůvky a Nazaretu, které poskytují pomoc rodinám pečujícím o děti s tělesným a kombinovaným postižením.

Diecézní charita České Budějovice

Borské teze – pramen encykliky „Rerum novarum“

Při práci na přednáškách pro výběrový předmět „Úvod do sociální politiky“, vyučovaný na právnické fakultě University Karlovy, jsem se díky kardinálu Miloslavu Vlkovi seznámil s otázkou jednoho z pramenů sociální encykliky Lva XIII. „Rerum novarum“ s tzv. „Borskými tezemi“ nebo také německy „Haider Thesen“, podle původního německého názvu městečka Bor u Tachova „Haid“.

Místní duchovní správce, spolužák pana kardinála, Mons. Vladimír Born, mi tehdy ochotně poskytl potřebné podklady. V kostce o co se jedná. V roce 1882 pověřilo Generální shromáždění katolíků Německa (Katholikentag) svého prezidenta knížete Karla Jindřicha z Löwensteinu – Wertheimu – Rosenburgu, aby zorganizoval konferenci významných německých, katolicky orientovaných, sociálních teoretiků ke třem sociálněpolitickým otázkám: k lichvě, dělnické mzdě a oddlužení pozemkového majetku. Konference se uskutečnila o rok později na zámku knížete Löwensteinu v Boru u Tachova, na území předlitavské části tehdejší habsburské monarchie, nedaleko Mariánských Lázní.

Místo konání bylo pro zdárný průběh konference poměrně důležité. V 80. letech 19. století probíhal totiž v Německu složitý parlamentní boj za prosazení sociálních zákonů, kterými zamýšlel „železný kancléř“ věren své politice „cukru a biče“ řešit sociální napětí ve společnosti. Kancléř Bismarck měl své odpůrce jak mezi sociálními demokraty, propagujícími řešení ve smyslu teorií Karla Marxe, tak mezi katolicky orientovanými politickými kruhy, které se opíraly o práce mohučského biskupa Emanuela von Kettelera. Bismarck nakonec své „sociální zákonodárství“ prosadil a pod jeho vlivem se realizovala u nás, prostřednictvím autoritativní a regulační funkce státu, tzv. Taafeho sociálně legislativní reforma.

Hlavním cílem borského setkání bylo vypracovat návrh na řešení sociálních problémů řemeslnictva a dělnictva. U dělníků byl kladen v závěrech konference důraz na pracovní smlouvu a její obsah. Práce nemá být zbožím, které se kupuje nebo prodává, ale má především mravní hodnotu, protože úzce souvisí s člověkem. Pracovní smlouva má být proto uzavírána nikoli ve smyslu tehdy platného Všeobecného zákoníku občanského (ABGB) jako smlouva nájemní, ale jako smlouva o mzdě. Mzdu nutno chápat jako spravedlivé ohodnocení dělníkovy činnosti. Podle závěrů Borských tezí je životní základnou k zajištění existence, udržení a rozvoji rodiny. Má být rovněž zdrojem úspor, které slouží k růstu dělníkovy bohatství. Otázku řemeslnictva navrhuje Borské teze řešit na základě stavovského uvědomění, tedy vlastně vzkříšením a modernizováním cechovní soustavy. Úloha státu by měla spočívat v rozvoji odborného školství, v dodržování nedělního klidu, v péči o osoby trpící v nouzi, apod. Stát by měl dbát o zákonnou úpravu služeb zaměstnanosti a podporovat zřizování odborných spolků.

Mons. Born si byl jako duchovní správce farnosti v Boru u Tachova vědom důležitosti Borských tezí pro vznik encykliky „Rerum novarum“. Po setkání s pravnukem knížete Karla Jindřicha Löwensteinu, Aloisem Konstantinem zu

Löwenstein, který do Boru zavítal, nazrála myšlenka uspořádat v Boru u Tachova ve dnech 11.–13. července 2003 seminář k 120. výročí Borských tezí. Ve spolupráci s různými organizacemi a institucemi, pod záštitou kardinála Vlka, se seminář uskutečnil. Zasluhou Mons. Borna byly přednesené příspěvky, péči borské farnosti a za jeho nemalého osobního finančního přispění, knižně vydány. Hlavním mottem semináře a sborníku příspěvků byla myšlenka papeže sv. Jana Pavla II. přednesená při slavnostních nešporách za návštěvy Svatého Otce ve Vídni v roce 1983: „Nadějí pro Evropu je Kristův kříž“.

Mons. Born uspořádal ještě další dva semináře zaměřené na odkaz Borských tezí a jeho péči z nich byly vydány v roce 2008 a 2013 sborníky příspěvků. Když se v roce 2015 uskutečnila na právnické fakultě UK konference s mezinárodní účastí na téma „Česká škola sociální politiky v souvislostech“ zařadil jsem do svého úvodního vystoupení také informaci o Borských tezích a jejich hodnocení z dnešního pohledu. Na konferenci bylo konstatováno, že Borské teze lze považovat nejen za významný přínos pro oblast sociálního zákonodárství obecně, ale pravděpodobně také za jeden z přímých podnětů encykliky „Rerum novarum“. Současně jsou nepochybně odezvou pozitivního působení katolických uskupení a myšlenek katolické sociální nauky, jak v Německu, tak tehdejším Rakousku – Uhersku, na realizované sociální zákonodárství, jeden z nezpochybnitelných pramenů moderní evropské sociální politiky a evropského sociálního státu.

JUDr. Jan Kotous

ŽIVOT, KTERÝ NEUMÍRÁ

I Care – stane se záložkou, která tě bude provázet během tohoto měsíce při žití Slova života

KAMILA
BRAZÍLIE

V Brazílii se musí v šestnácti letech skládat zkouška, která opravňuje k dalšímu studiu. Nazývá se „vestibular“. Když člověk neuspěje, může mít další pokus až za rok. Proto se všichni snaží studovat o sto šest.

Mezi námi studenty je velký konkurenční boj. Všechno se točí kolem studia, a to i v rodině. Mí rodiče již snili o mé budoucnosti a pořád se trápili tím, co budu dělat, až složím zkoušku.

Já jsem hodně studovala a snažila jsem se to dělat co nejlépe, ne abych byla první nebo jen proto, abych zvládla test, ale abych dělala Boží vůli a abych přispěla ke sjednocenímu světu v té profesi, kterou jsem si chtěla vybrat. **To mi zaznívalo v mém srdci naprosto jasně.**

K mému překvapení jsem se v onen tak očekávaný den výsledků dověděla, že jsem zkoušku neudělala. Přesto jsem v nitru pocítila velký pokoj, protože jsem si byla jistá, že jsem udělala celou svou část a že jsem studovala pro Ježíše. Tak jsem mohla s radostí slavit se spolužáky jejich úspěch a začala jsem se znovu učit. ... **Za pár dní mi zatelefonovala jedna kamarádka. Řekla mi: „Gratuluj, Kamilo! Viš, dívala jsem se na webové stránky fakulty, na kterou jsi se zapsala, a viděla jsem, že tři studenti se odhlásili a tebe vzali na první volné místo!“ Představte si mou radost! Byla jsem si jistá, že jsem dala Boha na první místo a on teď připravil místo pro mne!**

Můžeš vyprávět, kdy jsi i ty zažil zásah Boží lásky?

SLOVO ŽIVOTA

„Tomu, kdo žízní, dám pít z pramene živé vody zadarmo.“ (Zj 21,6)

Z jednoho komentáře Chiary Lubichové, - Zpracováno Centrem gen 3

Když mezi křesťany uskutečňujeme **přikázání vzájemné lásky**, umožňujeme Bohu, aby zasáhl zvláštním způsobem, jak to píše **Chiara Lubichová**.⁽¹⁾

(1) Srov. C. Lubich, *La fonte della vita*, Città Nuova, 46, [2002], 4, p. 7.

Každá chvíle, kdy se snažíme žít evangelium, je jako kapička živé vody, kterou pijeme. **Každý skutek lásky k našemu bližnímu je jako doušek této vody.** Ano, protože ta voda, která je tak živá a cenná, **prýští z našeho srdce pokaždé, když ho otevřeme lásce ke všem.**

Je to pramen – pramen Boží – který dává vodu v té míře, v níž jeho hluboká žíla slouží k ukojení žízně druhých, a to prostřednictvím malých nebo velkých skutků lásky. **A budeme-li nadále dávat**, bude z tohoto pramene pokoje a života prýštit voda stále hojněji a nikdy nevyschne.

Když se dva nebo tři sjednotí v Ježíšově jménu a milují se láskou, jakou miloval on, on je uprostřed nich. Tehdy se cítíme svobodní, plní světla a prameny živé vody tryskají z našeho nitra. **Je to Ježíšův příslib, který se uskutečňuje, protože on sám, přítomný mezi námi, je pramenem vody, která utiší žízeň na věky.**⁽¹⁾

Fontána lásky v našem srdci

„Tomu, kdo žízní, dám
pít z pramene živé vody
zadarmo.“ (Zj 21,6)

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a „žít“ i ty?

První křesťané toužili všem přinášet lásku a bratrství, a proto byli pronásledováni.

Svatý Jan napsal knihu „Zjevení“, aby jim dodával odvahu.

Jan nám pomáhá pochopit, že pokud budeme milovat ostatní, stane se z nás fontána míru, harmonie a lásky, protože ta pochází od Ježíše uprostřed nás. (viz Zj 21,3)

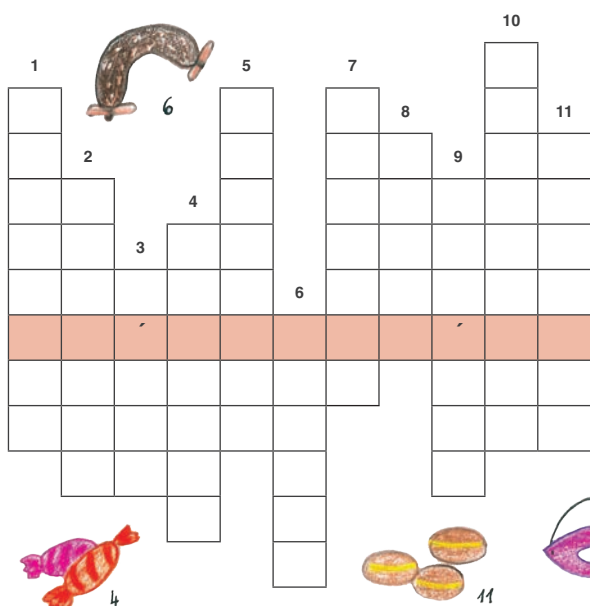
Jeden kluk byl hodně zlobivý. Každý den, když přišel domů ze školy, pral se s ostatními dětmi ze sousedství.

Jednoho dne se šel podívat na setkání dětí z jednoho společenství. Poslechl si tam mnoho zajímavých zkušeností a zahrál si hry.

Když přišel domů, šel na hřiště a hezky si hrál s ostatními dětmi. Jiný kluk viděl, jak moc se změnil, a zeptal se ho: „Co se stalo? Už se s nikým nepereš!“ „Ano, chci se změnit,“ odpověděl chlapec.

Kde se tedy bere pramen vody, o kterém píše apoštol Jan v knize Zjevení?
... viz tajenka

Všechny správně vylouštěné tajenky slosujeme a pro vylosovaného luštitelce je připravena odměna. Pište, prosím, celé adresy, aby odměna dorazila správně. Vaše vyřešené tajenky posílejte na: katechetky@dicb.cz

Z prosincového čísla Setkání máme tyto výherce: Eliška Havlová, Miša Panský a Mája Kumnacká. Gratulujeme!

Velmi dobrá vůle

„Tak se zase ochladilo“, říkám si v duchu, když pomáhám synkovi nasadit si na zimní čepici královskou korunu. Na Tři krále se alespoň u nás vždy ochladí, nebo rozprší, a jinak je tomu i po letošních teplých vánočních dnech. Taková meteorologická tříkrálová tradice. O to víc jsem pyšná, když se chlapci i děvčata, kteří u nás chodí koledovat, s radostí a úsměvem chystají, přecvičují si koledu, dohadují se, kdo bude psát tříkrálové požehnání posvěcenou křídou, kdo bude mít opálenou tvář. Zima – ta jim vůbec nevadí.

A tak díky spoustě podobných koledníčků máme za sebou jednu z největších charitních akcí v České republice, Tříkrálovou sbírku. Její úspěch je rok od roku výraznější a širší, pomáhá stovkám a tisícům lidí v nouzi, nemocným, znevýhodněným. Málokdo si však uvědomí, že je to také největší akce dobrovolnictví u nás. Kromě nesmírně pomocných finančních darů se koledováním nejen dospělí, ale především děti učí poskytnout svou službu druhému, a to nezištně a s radostí. Osvojují si základy dobrovolnictví, jedné z nejstarších, ale přesto u nás stále velmi nízce zastoupených oblastí v prostoru sociální pomoci a neziskové sféry.

„Dobrovolnictví vidím jako budoucí pilíř sociální práce, nabývá stále více a více na významu,“ je přesvědčena Šárka Kovárnová, odbornice na sociální pomoc a koordinátorka rozvoje sociálních služeb Magistrátu města České Budějovice, sama s dlouholetou dobrovolnickou zkušeností, a doplňuje: „Tuto aktivitu většina z nás chápe jako konkrétní pomoc klientovi, jakéhokoliv typu – pomoc dětem, seniorům, nebo v pacientům v nemocnicích. Ale velmi podstatná je také další forma dobrovolnictví, a to ve vztahu k neziskovým orga-

nizací obecně, tedy pokud jedinec nabídne své znalosti, dovednosti nebo schopnosti pro činnost instituce. Manuální, ale i expertní práce. Například pokud jako truhlář vyrobím zdarma stůl, nebo jako právník či ekonom nabídnu své služby organizaci bez nároku na honorář.“

Eliška je jednou u dobrovolnic, každý týden věnuje této činnosti dvakrát nebo třikrát svůj čas. Pomáhá dětem ze znevýhodněného prostředí se školní přípravou. Ale nejen to, hrají spolu hry, chodí na procházky, povídají si. Ptám se jí, proč jako vysokoškoláčka netráví svůj volný čas zábavou. „Ale pro mě to je zábava,“ odpovídá, „tedy řekněme smysluplná zábava. Na první pohled to možná vypadá, že děti potřebují mne, ovšem je to i naopak. Ze společných aktivit čerpám spoustu energie, bez ní si už svůj život nedovedu představit.“

Co je pro dobrovolníka nejdůležitější, na to se ptám Matěje, který již léta pomáhá v domovech pro seniory. „Asi trpělivost a úcta k lidem,“ říká po chvilce přemýšlení, „bez toho se člověk mění ve stroj, rychle vyhoří. Kdybych něco podobného cítil u sebe, musel bych skončit, ale zatím se mi to díky Bohu nestalo,“ dodává s úsměvem.

V dobrovolnictví se skrývá ještě jeden aspekt, aktivní občanství, tedy vytváření sociálního kapitálu a podpora života v komunitě ve snaze zvýšit společnou kvalitu života. Starostka Hana mi vysvětluje, že u nich v obci touto cestou vystavěli téměř celé dětské hřiště s prostorem pro společenské akce: „Naše obec je malá, ale opravdu téměř všichni se zapojili a přispěli v mezích svých možností nejrůznějšími činnostmi, například několik paní seniorského věku, které si již netroufily na fyzické práce, nabídly nekonečné množství hodin hlídání dětí a pomoci při školní přípravě, když rodiče pracovali. Skutečně nás to spojilo.“

Jak je vidno, do dobrovolnictví se může zapojit skutečně téměř každý. Neváhejme pomáhat.

Martina Hrušková

Inzerce

Spolek Most-České Budějovice
a Diecézní katechetické středisko zvou na
10. 3. 2018 | 9.00 – 16.00 hod.
Klášter Obětování Panny Marie
Piaristické nám., České Budějovice

UTRPENÍ

POSTNÍ REKOLEKCE

Otec Tomas van Zavrel
mše sv., promluvy a svátost smíření
Hanka Kalná & Lenka Vencová
kreativní práce s Biblií

Doporučený příspěvek: 400 Kč
v ceně program, texty promluv, koncert
Přihlášky: Tereza Pumprová
pumprova@dicb.cz, 380 420 313

DCR připravuje a zve...

Kurzy přípravy na manželství v r. 2018

DCR pořádá setkání kurzů přípravy manželství (civilní i církevní) s 6 setkáními, v kterých se zaměřuje na následující témata: biblické pojetí manželství, komunikace, konflikty a jejich řešení, sexualita a rodičovství, duchovní rozměr manželství, manželský slib). Koná se **v kanceláři DCR v Kanovnické ul. 12 v Českých Budějovicích**. Pokud máte zájem, kontaktujte prosím t. č. 731 402 981.

Akce v rámci Národního týdne manželství (NTM)

Přednáška „Sexualita v dlouhodobém vztahu“ MUDr. Martina Hollého v úterý 13. 2. v 17h v kruhovém sále **Metropoli v Českých Budějovicích**. Zveme na přednášku pro širokou veřejnost s jedinečným tématem a následnou diskuzí. NTM má i ekumenický rozměr, manželům Poláčkovým z DCR se dostalo pozvání k **talkshow na téma Manželství bez mýtů ve středu 14. 2. do klubové místnosti – čajovny Církve adventistické**. Hodina bude ještě upřesněna.

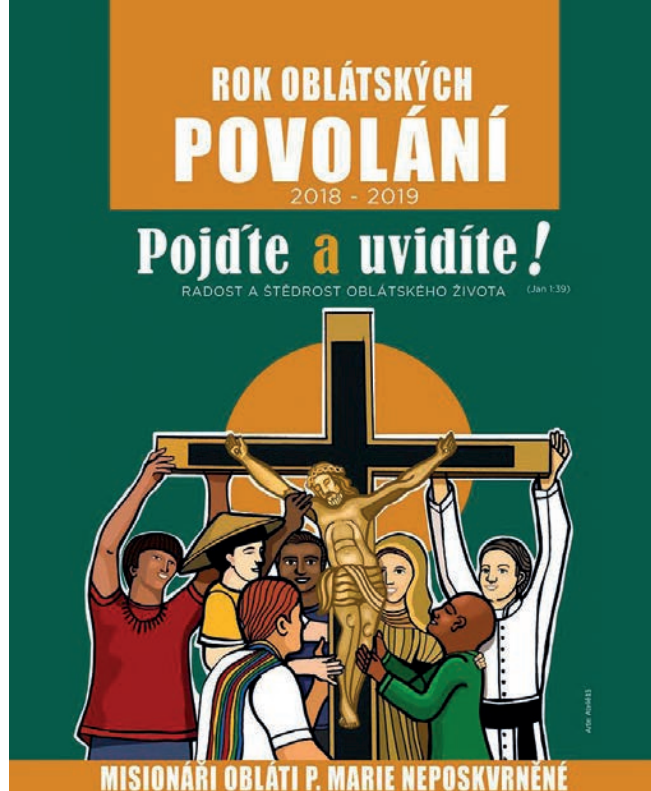
Setkání s manželskými páry na téma „Ve šťastném manželství nejsou konflikty???“ 15. 2. v 18 hodin v **Kaplici**, místo konání bude ještě upřesněno. Připravujeme v rámci NTM rovněž **další setkání ve společenství manželů v Kájově v pondělí 12. 2.** (popř. v pátek 16. 2.)

Dopolední **seminář na téma komunikace „Dialog je nástrojem porozumění“** v sobotu 10. 3. od 9 hodin do 13 hodin v **Panském domě v Rožmitále pod Třemšínem** ve spolupráci s tamější římskokatolickou farností. Dozvíte se o nejen o pravidlech dobré komunikace, ale vyzkoušíte si i nový způsob komunikace v páru. Seminář je určen nejen pro manžele, ale i pro rodiče a starší děti. **Vedou Alena Pikhartová, PhD. a PhDr. Alena Poláčková.**

Víkendové setkání pro manžele 50+ „Jak naplnit prázdné hnízdo“ – pro rodiče, kterým odešly nebo odcházejí děti z domova v termínu **6.–8. 4. 2018 v penzionu Panský dům v Rožmitále pod Třemšínem**, budou provázet manželé PhDr. Alena Poláčková a jáhen ing. Pavel Poláček. Přihlásit se můžete na e-mailu info@panskydumrozmital.cz nebo na telefonu 734 435 295, kde Vám také rádi zodpoví jakékoliv dotazy.

Další informace o akcích a přihlášky na seminář najdete postupně na

www.dcr.bcb.cz

Rok oblátských povolání

„Jako odpověď na výzvu Generální kapituly vyhláší od 8. prosince 2017 do 25. ledna 2019 « Rok oblátských povolání. » Jeho tématem bude téma Kongresu o povolání z r. 2016: „Pojďte, a uvidíte“ (Jan 1,39): Zaměření na radost a štědrost našeho oblátského života.“ o. Louis Lougen, generální představený OMI

Náš „Rok oblátských povolání“ podpoří rozhodnutí papeže Františka vyhlásit rok věnovaný „Mladým, víře a rozlišování povolání“ a zároveň bude touto papežovou výzvou sám podpořen. Mimochodem i jeho projev, kterým se během audience udělené 7. října 2016 členům Generální kapituly ke kongregaci obrátil, nás postavil ve světle potřeb církve čelem k naléhavé potřebě obnoveného úsilí ve službě povolání: „Aby se toto všechno (církev pro všechny) uskutečnilo, je třeba vykonat velké dílo. I vy k němu máte svým specifickým podílem přispět... Dnes se zdá, že se misijní pole každým dnem rozšiřuje... Proto je vás třeba, je třeba vaší misijní odvahy, vaší ochoty přinášet všem radostnou zvěst, která osvobozuje a utěšuje.“ Tato slova stejně jako celý papežův projev nevytvářejí dojem, že by snad papež František považoval naši práci za ukončenou, že bychom snad měli založit své kříže a ztratit se v minulosti. Církev s námi počítá, aby mohla odpovídat i dnes na potřeby chudých a aby mohla i nadále psát nové stránky dějin evangelizace!

V rámci Roku oblátských povolání připravuje i česká část Středoevropské provincie misionářů oblátů spoustu modlitebních, pastoračních a misijních aktivit a projektů, o kterých budeme informovat na našich webových stránkách (oblati.cz) a na našem facebookovém „povoláňovém“ profilu (OMI Povolání).

Obláti z Klokot

„Vítězný“ únor 1948

Na počátku roku 1948 v časopise Rozsévač publikoval českobudějovický biskup Josef Hlouch toto krásné zamyšlení: „Nový rok je den rozdílů. Jedni začínají moc vesele, bezuzdně lehkovážně. Jdou do neznáma sami. Odmítli na cestu Toho, který je Cesta! Rok je potom nemocný v kořeni. A podnikání jeví známky, že na něm pracovaly ruce chromé. Jinak děti Boží. Pro ně není v roce vážnějšího dne, než první den v roce. Vždyť co vše může se v roce státi. Radosti, bolesti, úspěchy, zklamání, blahobyt nebo bída, ctnosti nebo hříchy, mír nebo válka, život nebo smrt ...“

Jaká byla východiska cesty katolické církve na jihu Čech v roce 1948? Určitou odpověď nám může dát diecézní katalog pro rok 1948. Podle tohoto katalogu žilo v diecézi 982 265 katolíků a 105 116 nekatolíků či lidí bez vyznání. Ke katolické církvi se tedy hlásilo plných 93,3% obyvatel diecéze. Na 432 farností připadalo 371 diecézních kněží v činné službě. Řeholních kněží v diecézi působilo 71, jinnam příslušných 22 a pensionovaných kněží bylo v diecézi 66. Řeholních sester v diecézi působilo 612. Tedy po formální statistické stránce to byla situace, kterou by současná českobudějovická diecéze mohla jen „tiše závidět“.

Bylo zde ale velké nebezpečí. Nejlivnější politickou stranou po druhé světové válce byla v Československu komunistická strana. Přiznejme si, že na jihu Čech byla Komunistická strana Československa v roce 1948 velmi dominantní. Její růst členské základny byl téměř ohromující. Statistické údaje stranického aparátu udávají, že v roce 1938 bylo registrováno na jihu Čech 486 členů strany. Po skončení války a poté, co se stala KSČ jednou z velice vlivných politických stran, nastal početní růst členské základny. Tak například v roce 1946 bylo již registrováno na jihu Čech 30 000 členů komunistické strany a po únoru 1948 stoupl počet členů strany dokonce na závratný počet 97 000. Je všeobecně známo, že víra v Boha, náboženství a s ním související projevy religiozity byly představiteli Komunistické strany Československa vnímány jako něco negativního dle okřídleného rčení, že „náboženství je opium lidstva“. Jaká ale byla konkrétní situace na jihu Čech? Co se týče problematiky příslušnosti komunistů k církvím, tak zde též můžeme konstatovat, že se jedná o značně proměnlivý údaj. Předváleční členové komunistické strany na

jihu Čech byli vesměs bojovnými ateisty. Spolu se vstupem do stranické organizace se rozešli i formálně s církví, pokud k ní dosud náleželi. Jak ale již bylo výše uvedeno, v letech 1946–1948 došlo k razantnímu nárůstu počtu členů KSČ a do řad členstva KSČ na jihu Čech vstoupili i lidé, kteří byli členy církví a náboženských společností. Vedení KSČ se tehdy snažilo z politických důvodů ukázat svou líbivou tvář vůči drobným živnostníkům, rolníkům a i vůči členům církví, neboť to tak vyžadovala jeho momentální taktika. Proto byly vedením strany dokonce některé protináboženské výstřelky předválečných komunistů kritizovány. Členy strany se pak v důsledku toho stávali v té době nejenom řadoví věřící, ale i někteří nekatoličtí ba i výjimečně katoličtí duchovní.

Již záhy po lednové úvaze biskupa Hloucha v Rozsévači přichází v roce 1948 smutně proslulý „vítězný únor“. Ve dnech 13 až 25 února 1948 vládní krize vyústila v demisi většiny nekomunistických ministrů. Komunistická strana za podpory odborů zorganizovala manifestaci na Staroměstském náměstí v Praze, založila lidové milice, co – by ozbrojenou složku strany a vytvořila tzv. akční výbory národní fronty. Prezident Beneš podlehl nátlaku a dne 25. února jmenoval novou vládu dle Gottwaldova návrhu tzv. „obrozené“ národní fronty.

Prvé útoky na církve nedaly na sebe dlouho čekat. První úder státní moci směřoval proti katolickému tisku. Pouhé dva dny po převzetí moci, byl komunisty zastaven tisk největších katolických periodik. Ministerstvo informací zdůvodnilo zastavení tisku nedostatkem papíru. Nutno podotknout, že komunistických novin a časopisů se tento „nedostatek“ nikterak nedotkl. Druhý úder směřoval na hospodářskou

základnu církve – pozemkový fond. Dne 21. března 1948 schválilo Národní shromáždění šest zemědělských zákonů v duchu hesla – půda patří tomu, kdo na ní pracuje. Tímto aktem došlo k parcelaci církevních statků. Katolická církev přišla o 108 souborů církevního majetku o průměrné výměře 2 468 ha. Českobudějovické diecéze se toto opatření v takové míře nedotklo, neboť se jednalo o diecézi chudou na hmotné statky. Na podzim roku 1948 byl schválen zákon č. 231 na ochranu lidově demokratické republiky a tím si státní moc vytvořila právní podklad pro pronásledování nepřátel a tedy i mnohých členů katolické církve. Současně byly prováděny prověrky studujících a z řad vysokoškolských studentů jich byly vyloučeny tisíce pro třídní původ a náboženské přesvědčení. Došlo také i na hromadná zatýkání... Zanedlouho po tragických událostech února 1948 nebylo komunistickým režimem dopřáno biskupu Josefu Hlouchovi vykonávat funkci pastýře diecéze. Nejdříve byl internován v budově biskupské rezidence, postupně izolován od okolí a posléze vypovězen z diecéze. Do milované diecéze se mohl navrátit až po částečné změně poměrů v roce 1968.

S odstupem času můžeme říci, že lednová slova z roku 1948 biskupa Josefa Hloucha v časopise Rozsévač byla téměř prorocká: „*Dnes si tedy stanovíme cestu. Když s Pánem Bohem, tedy ne cestu pohodlí. Ježíš – Cesta – začal v Betlémě, ve chlévě na seně. Začneme ne jako nemoudří, nýbrž moudří! Díváme se se zatajeným dechem do neznámé, lidskou pýchu tak pokořující budoucnosti: Co nám přinese? Úrodu, či bídu? Mír nebo válku? Požehnání nebo prokletí? A při tom zapomínáme, jak se mýlíme. Rok sám nic nenese. Co se stane, bude výslednicí toho, co Bůh dá nebo dopustí a co my zasloužíme nebo si přivoláme. Když tedy chceme opravdu znova a lépe než doposud začít, začneme pokorně: Bože, Tvé cesty jsou milosrdenství a pravda. Klečíme jako žebráci u cesty: Zastav se na svých cestách milosrdenství u mne, u mých drahých, u nemocných, hříšníků a zůstaň s námi!*“

Závěrem bych rád jako jakési poselství i pro naši budoucnost připomenul ještě jednou slova v pověsti svatosti zesnulého biskupa Josefa Hloucha, která pronesl po svém návratu do diecéze, slova svědčící o jeho neochvějném postoji i v časech těžkých zkoušek po únoru 1948: „*Až přijde o to, abys vyznal, zda věříš, nebo ne, řekni: Ano, věřím. Či že by ses před někým styděl? Či že by ses někoho bál? Či že bys něco ztratil? Mohl bys ztratit víc, než lásku Boží, než ztratit Krista? Ten, pro něhož miliony chodily na popraviště s písněmi na rtech, jako se jde ke slavnosti, za toho že by ses měl stydět? Nu, kdo byl kdy větší? Kdo kdy víc miloval? Kdo kdy mohl říci: „Já jsem pravda“? Kdo kdy mohl říci: „Já jsem život“? Kdo kdy mohl říci: „Kdo mne následuje, nebloudí ve tmách“? Kdo kdy mohl říci: „Kdo jí mne, žít bude a já ho vzkřísím v den poslední“? Odpověď je jediné možná a rozumná: „Co mě odloučí od lásky Kristovy? Ani život, ani smrt, ani žádný tvor. Za nijakou směšnou hroudu zlata nebo kus slávy, kus bláta já Boha svého neprodám...“*

Prof. Martin Weis

Lednový betlémský příběh Misijního klubka Klokoty

Foto: Michal Krámal

Malí misionáři z Misijních klubek vědí, že mají otevřená srdce pro své vrstevníky ve světě, kteří nemají takový dostatek jako ony. Ale také ví, že i v jejich blízkosti jsou lidé, kteří potřebují pomoc či potěšit.

Klokotské klubíčko se tedy v lednu rozhodlo, že zahraje svému dlouhodobě nemocnému panu faráři naživo betlémský příběh pro radost. Otec Jiří již od října léčí rozdrčený kotník a ani na Vánoce se do svého kostela nedostal. V sobotu 13. ledna měl tedy betlémské události u sebe doma v přímém přenosu. A nebyl nevďěčný. Při každé dětské návštěvě v oblátském domě se vždy na stole najde plno nejrůznějších dobrot, aby se malí návštěvníci cítili, nu, jako doma.

Hana Koukalová

Personalia

A. Ustanovení:

Mgr. Ondřej Doskočil, trvalý jáhen, byl od **2. 1. 2018** jmenován **nemocničním kaplanem v Nemocnici České Budějovice, a. s.**, vikariát České Budějovice-město. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti. Č. j.: 3/2018.

S. M. Jana Pavla Hořáková, SCB, byla od **2. 1. 2018** jmenována **nemocničním kaplanem v Nemocnici Prachatice, a. s.**, vikariát Prachatice. Č. j.: 2/2018.

B. Životní jubilea:

Mgr. Václav Mikula, trvalý jáhen, oslavil **23. 1. 2018** své čtyřicáté páté narozeniny.

K tomuto životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

ACEBB 1/2018 strana 6, 9. ledna 2018

C. Úmrtí:

R. D. Mgr. Petr Antoš, kněz pražské arcidiecéze, působící v klášteře Milosrdných sester v Prachaticích, zemřel **11. 12. 2017** v Prachaticích a po zádušní mši sv. 15. 12. 2017 byl pohřben na hřbitově v Prachaticích. **R. I. P.**

Další ročník Národního týdne manželství tentokrát „BEZ MÝTŮ“

Dvanáctý ročník Národního týdne manželství v České republice proběhne tak jako v dalších zemích na celém světě v termínu 12.–18. února 2018. Letos se koná pod názvem „Manželství bez mýtů“. Existuje celá řada rádoby vtipných bonmotů, které se vztahují k manželství.

Asi také některé z nich znáte... Sňatek je jediný doživotní trest, kde vám nepomůže dobré chování. Manželství není loterie, v té se aspoň někdy vyhrává. I ženatý může být šťastný. Jen se to nesmí dovědět manželka. Manželství je přechod od slova smět ke slovu muset.

Kdo z nás neslyšel bezpočet podobných vtipů a narážek o manželství, které jako by naznačovaly, že sňatkem končí veškerá romantika, zábava, zájem o druhého, štěstí, svoboda atd. Ale není to všechno trochu jinak?

Proto se letos Národní týden manželství, největší iniciativa na podporu manželství v ČR, pokusí odpovědět na nejvíce omílané mýty o manželství. NTM proběhne již tradičně v týdně sv. Valentina od 12. do 18. února 2018. Na zahajovací tiskové konferenci opět vystoupí zástupci odborné veřejnosti, politiků, duchovních i dalších osobností, pro které je manželství stále jednou z největších hodnot v životě.

„Manželství je na jedné straně opředeno mnoha přehnaně romantickými představami a na druhé straně je terčem cynismu, který vyvěrá ze zranění a zklamání, které přináší každý dlouhodobý vztah. Mnoho lidí vstupuje do manželství s nereálnými představami a očekáváním od svých partnerů, která není v lidských silách naplnit. Jiní lidé se zase děsí dlouhodobého manželského svazku, protože uvěřili mýtům, které zveličují to, co v manželství stojí hodně energie a úsilí, aniž by ale ukázali na krásu a hloubku, které tento nejintimnější vztah přináší. Každé dobré manželství chce mnohem víc než lásku.“, řekl koordinátor NTM Petr Adame. V popředí mýtů o manželství je ten, kde se praví, že man-

želstvím končí dobrý sex a že vás dále čeká jen větší a větší nuda. K tomuto tématu pořádá letos Diecézní centrum pro rodinu přednášku pro širokou veřejnost. Koná se v úterý 13. 2. v Českých Budějovicích v kruhovém sálu Metropolu. A kdo se zhostí tohoto ožehavého tématu?

Podařilo se nám pozvat předního sexuologa MUDr. Martina Hollého, MBA, který má specializaci v oboru sexuologie i psychiatrie a je již desátým rokem ve funkci ředitele Psychiatrické léčebny v Praze Bohnicích. Svou přednášku nazval „Sexualita v dlouhodobém vztahu“. Mnozí odborníci konstatují, že ačkoli je současná doba otevřena tématice sexu a nic jí není tabu, rozhovor na toto téma mezi manžely se podle průzkumů jednoduše nekoná. A přitom je to stejně důležitá oblast života partnerů jako např. výchova dětí nebo finanční plánování. Naskýtá se tedy možnost dozvědět se o sexualitě něco víc přímo od povolaného odborníka.

NTM je skvělou příležitostí, kdy se páry mohou inspirovat, jak ze svého dobrého manželství udělat ještě lepší nebo, pokud je to třeba, obnovit to, co se časem ve vztahu vytratilo. Letos se navíc budějovickému centru pro rodinu podařilo ve spolupráci s vikariátními pastoračními zástupci zorganizovat řadu zajímavých akcí, které najdete v přehledu aktivit DCR v tomto čísle Setkání. A možná, že v něm najdete i inspiraci pro společenství manželů ve vaší farnosti, pro vaše manželství.

A to je úkolem Národního týdne manželství, chce podpořit manželství, jeho pozici a význam v soukromých „mini-akcích“, o kterých vědí jen ti dva, až po velké veřejné. Je iniciativou, která spojuje škálu organizací, jednotlivců, odborníků, měst i církví, které již v minulých letech na oslavu manželství a pro jeho podporu zorganizovali stovky akcí po celé České republice. Letos se tedy o navýšení jejich počtu zasloužila i Českobudějovická diecéze.

Alena Poláčková

FILOSOFIE PRO ŽIVOT

Diecézní katechetické středisko Vás zve
na postní duchovní obnovu
s doc. PhDr. Ludmilou Muchovou, Ph.D.
dne 23. - 25. 2. 2018
fara Hosín

podrobnější informace již brzy na www.kc.bcb.cz

Národní
týden
manželství
12.-18. 2. 2018

MANŽELSTVÍ BEZ MÝTŮ

Z českobudějovické diecéze AŽ NA SRÍ LANKU

O životě v misiích, čaji ze Srí Lanky, který si ráno louhujeme v hrnečku, ale i o sešitech ze sloního trusu se nám chystají vyprávět dvě ženy z budějovické diecéze.

Na dvanáctidenní cestu do Asie, kde je už netrpělivě čekají v roli hostitelů místní zástupci misijních projektů, se vypraví Hana Koukalová s Olgou Švecovou 31. ledna.

Zkušenosti z Afriky

„Chtěly bychom s kamarádkou Olgou připravit vzdělávací programy do základních a středních škol, které mapují cestu čaje ze Srí Lanky až na náš stůl,“ vysvětluje Hana Koukalová, diecézní ředitelka Papežských misijních děl. „Budeme hovořit o projektech Missio, které z ČR podporujeme a které při naší cestě vedle plantáží navštívíme,“ pokračuje s tím, že nejsou žádnými cestovatelskými nováčky. Olga Švecová z Diecézního katechetického střediska, zástupkyně pro České Budějovice, byla před lety dobrovolnicí v Jihoafrické republice. Po návratu ji zvali do farností a škol, aby o pobytu vyprávěla. Hana Koukalová žije přes 20 let ve farnosti misijního řádu oblátů na Klokotech a jejím posláním se staly misie. Navštívila už Filipíny, překládá zprávy z misí, přednáší ve farnostech a na školách o propojení církve skrze vzájemnou modlitbu a pomoc.

Obě přítelkyně jednou u čaje přemýšlely, jak směřovat činnost dál. Jednou ze zemí, s níž je církev v ČR propojená v rámci Papežských misijních děl, je Srí Lanka. „Zde podporujeme chod tří domovů pro děti, jejichž rodiče pracují nebo pracovali na čajových plantážích,“ vysvětluje Olga Švecová, která s projektem o čaji přišla.

Soukromé popíjení

Obě ženy se na Srí Lanku vydávají s požehnáním a doporučením českého národního ředitele Papežských misijních děl. Na místě se o ně postará a projekty ukáže jeho tamější protějšek P. Basil Fernando. „Studujeme srílanské reálie a zájmovosti, abychom byly připravené,“ pokračuje Hana Koukalová. Peníze na cestu a poplatky se rozhodly získat tak, že vytvořily projekt na webových stránkách, které tuto službu nabízejí, a kam mohli dárci přispět libovolnou částkou. „Všem dárcům nabízíme odměny, pošleme jim ze Srí Lanky pohled, přivezeme náramky a kamínky nebo originální sešit zhotovený z papíru, vyráběného ze sloního trusu. Jako protihodnotu poskytneme přednášku pro děti i dospělé o cestě čaje i s jeho popíjením.“

Foto: PMD

Radek Gális, titulek redakce

My Tři králové jdeme k vám (do Kamenice nad Lipou)

V sobotu 6. ledna proběhla již po 18té Tříkrálová sbírka v Kamenici nad Lipou. Celkem 141 dětí, mezi nimi i děti z kamenického dětského domova Trojlístek, přijalo před kamenickou farou požehnání, aby se v převlecích třech králů, mudrců z východu, mohly vydat do ulic a ke dveřím obyvatel Kamenice nad Lipou, Černovic a okolních obcích, které zaštiťuje kamenická Farní charita, přinášet radost a naději do nového roku.

Téměř v každém domě byli očekáváni, lidé štědře přispívali do charitativních kasiček a sami naváděli koledníky ke svým domovům. „Lidé byli moc hodní, někteří nám otevírali dveře, ještě než jsme stihli zazvonit, to bylo moc hezké,“ svěčila se jedna ze skautek, která na chvíli přijala roli Kašpara. Nadšení skupinek potvrdila i ředitelka Farní charity Jitka Koubová. „Když děti přišly, byly nadšené a chtěly stále koledovat. Tak jsme je vypravili ještě do dalších obcí, kde se ještě nikdy předtím nekoledovalo.“ Písmena K+M+B se tak letos vůbec poprvé objevila ve Vlkosovicích, Dobešově, Žďáru u Kamenice a i na několika samotách v okolí Kamenice nad Lipou, tam všude kameničtí Tři králové přinesli radost a požehnání. Do celkem 53 zapečetěných bíločervených kasiček lidé přispěli více než 218 000 korun, což je opět o několik tisíc více, než bylo v minulých letech. Největší část sbírky bude použita na provoz místní terénní pečovatelské služby určené seniorům, osobám se zdravotním postižením a rodinám s dětmi, které se dostali do situací, na které již sami nestačí, ale i na zajištění volnočasových aktivit pro uživatele pečovatelské služby a ostatní seniory a na pomoc osobám v tíživé životní situaci v působnosti kamenické Farní charity.

Zkrátka však nepřišli ani koledníci. Za odměnu několik z nich vyrazilo v neděli 7. ledna do Městského divadla Brno, odkud Česká televize přenášela živě Tříkrálový koncert a spolu s koledníky ze všech koutů České republiky si mohli poslechnout kapele Kryštof nebo Jelen a zamávat do kamery. „Z koncertu jsem se vracela nadšená, byla to pěkná forma odměny, ale i připomínka toho, že pomoci a dobrých skutků není nikdy dost,“ doplnila kamenická skautka a jeden z králů. Snad jim nadšení vydrží a Tříkrálová sbírka bude i příští rok stejně úspěšná.

Jan Hájek, redakčně upraveno

Foto: Denisa Šimanová

Oblastní charita Pelhřimov má nového ředitele

V neděli 14. ledna 2018 se od 9 hodin v kostele sv. Bartoloměje v Pelhřimově konala slavnostní bohoslužba za činnost Oblastní charity Pelhřimov. Bohoslužba byla spojená s požehnáním pro službu nového ředitele **Mgr. Jiřího Smrčky**, který nastoupil na post ředitele 1. ledna 2018. Po čtyřech letech tak vystřídal paní ředitelku Bc. Martinu Kábelovou. Mši sloužil prezident Diecézní charity České Budějovice P. Stanislav Brožka a vikář P. Mgr. Josef Sláčík, nechyběl ani pan Mgr. Jiří Kohout, ředitel Diecézní charity České Budějovice.

Bc. Zuzana Havlová

Inzerce

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
Fakulta teologická
Katedra dějin a teologie
in Českých Budějovicích

Osudové osmičky v českých dějinách

1478 1918 908 1278 1868 1748 1968 1108 1948 1618 1158 1938 1348 1778 1458 1848 1378 1648 2018

prof. Martin Weis, Th.D.
zve na nový kurz U3V v LS 2017/18

Vzhledem k „osmičkovému“ roku 2018 nabídne kurz základní orientaci ve zlomových událostech českých dějin, jejichž letopočty končí číslem „8“.

Termíny: pondělky 19.2., 5.3., 19.3., 9.4., 23.4., 7.5., 21.5., 11.6.
pátky 23.2., 9.3., 23.3., 13.4., 27.4., 11.5., 25.5., 15.6.

Přihlašování pouze elektronicky. Do poznámky uveďte, zda se hlásíte na pondělní nebo páteční skupinu.

Bližší informace www.tf.jcu.cz

Návštěva z Finska, aneb s cizinci O CIZINCÍCH V ČR

Ve středu 29. listopadu 2017 navštívily lektorky z finské Lapland University of Applied Sciences v Kemi Poradnu pro cizince a migranty v Č. Budějovicích. Doprovázela je zaměstnankyně Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity, Mgr. Zuzana Řimnáčová.

Společně si s vedoucí poradny Mgr. Ivetou Mikulenkovou vyměňovaly informace o situaci cizinců v ČR a Finsku. Srovnávaly oba státy v přístupech k cizincům, případně azylantům. Některé jsou v obou státech velmi podobné, jiné se více či méně rozcházejí. Lektorky při rozhovoru zaujala informace o **poskytování Asistenčních služeb cizincům na Odboru azylové a migrační politiky v Č. Budějovicích**. Zde je v pondělí a středu interkulturní pracovnice, která pomáhá cizincům s vyplňováním formulářů a v případě potřeby poskytuje i tlumočení do ruského jazyka cizincům ze třetích zemí. Tento projekt „Integrace cizinců 2017“ je financován z většinové části Ministerstvem vnitra ČR. K dnešnímu dni asistenčních služeb využilo 1616 cizinců. Rozhovor nezůstal pouze u cizinců, jakožto klientů sociálního poradenství, ale týkal se i studentů, kteří zde v rámci spolupráce se Zdravotně sociální fakultou vykonávají praxi. Část své praxe v Poradně pro cizince a migranty absolvoval před rokem i finský student Ville, kterého obě ženy velmi dobře znají. Jak je ten svět malý.

Návštěva z Finska byla velmi příjemná a přátelská. Doufáme, že si dny pobytu v České republice Laura i Suzanna dosyta užily.

Iveta Mikulenková

Setkání s Písmem Svatým

**První list Korintánům, čtený v prvních pěti nedělích liturgického mezidobí cyklu B, apoštol Pavel napsal kolem roku 55 po Kr. z Efezu. V Korintě podle 18. kapitoly Skutků apoštolů strávil rok a půl, tedy dost dlouhou dobu na vytvoření úzkých osobních vztahů, jejichž dokladem je také rozsáhlá korespondence, která zcela jistě nezahrnovala jen dva novozákonní listy do Korintu (1K 5,9; 2K 2,4.9; 7,8). Zde Pavel po svém odchodu zanechal obec věřících, která se musela vy-
pořádávat s různými problémy, o nichž se dověděl buď ústně (1K 1,11; 5,1) nebo písemně (7,1) a na které reaguje z pozice své apoštolské autority.**

Zásadním problémem korintské obce byla existence vzájemně si konkurujících skupin, které se odvolávali na různé významné misio-nářské postavy (Pavla, Apolla, Petra). Tento stav je však pro Pavla nepřijatelný, protože od-poruje jednotě církve založené na společ-ném křtu v Ježíše Kris-ta. Křest je odpovědí

Zdroj: commons.wikimedia.org

víry na evangelium o Kristově kříži, který je těžko přijatelný pro židy i pro pohany. Všichni misionáři jsou pouze slu-žebníky na Božím díle, jehož základem je Ježíš Kristus, a proto žádný z nich by neměl být zdrojem nejednoty církve. **Všichni mají věrně plnit své vlastní poslání ve prospěch celého společenství a nepovyšovat se nad ostatní, čehož příkladem je sám Pavel.** Každý projev klamného elitářství rozkládá církev, Boží chrám, v němž přebývá Duch Boží. (1K 1–4)

Nejen církev jako celek, ale každý věřící, resp. jeho tělo je chrámem Ducha Svatého a součástí Kristova těla, což není jen výsada, ale i závazek, projevující se kromě jiného v radi-kálním distancování se od sexuálně výstředního nemravného chování, které se netýká pouze příslušného jednotlivce, ale celého korintského společenství. Pavel zde představuje tělo jako liturgický prostor určený k oslavě Boha. (1K 5–6)

Pozitivní pohled na tělo připouští také v manželském vzta-hu, kde se stává prostředkem vzájemného odevzdávání se muže a ženy. Sám však preferuje stav nemanželský, při-čemž si je vědom toho, že obojí má v horizontu Kristova brzkého příchodu pouze přechodný charakter stejně jako všechny věci a jakékoli společenské postavení člověka v tomto pomíjivém světě. Tato skutečnost má určovat jak vztah věřícího k nim, tak i jeho rozhodování o vstupu do stavu manželského. (1K 7)

V otázce konzumace masa z chrámových obětí pohanské-ho kultu Pavel jasně prohlašuje, že není důvod se něčeho obávat, protože pohanští bohové neexistují. Svoboda víry je

však omezena „slab-ším“ svědomím těch věřících, kteří v požívá-ní masa z chrámových obětí vidí jistou formu účasti na pohanském kultu: nelze je vědo-mě pohoršovat a tak zatěžovat jejich svědo-mí. Apoštol Pavel sám sebe dává za příklad takového zřeknutí se své svobody a autori-ty, které neklade pře-

kážky šíření evangelia a jednotě církve. Zcela jednoznačně odmítá aktivní účast na kultovních obětních hostinách, která je v přímém rozporu s vírou v Ježíše Krista a s účastí na křesťanské večeři Páně. (1K 8–10)

Pavel také rázně kritizuje nesolidární chování některých korintských křesťanů při večeři Páně, protože vůbec ne-pochopili, co to znamená vytvářet bez ohledu na společen-ské postavení společenství všech věřících, kteří se shroma-ždují kolem těla a krve Páně. (1K 11)

Specifickým problémem korintské obce byly dary Du-cha. Místo toho, aby byly viditelným projevem jednoty spo-lečenství a přítomnosti Ducha Svatého, jsou u těch, kdo je mají, zdrojem povyšování se nad ostatní. Tento postoj je v rozporu s láskou, která buduje společenství a bez níž i ta největší charismata ztrácejí svou hodnotu. Láska sama je tím největším darem, který nesrovnatelně přesahuje všech-na ostatní obdarování Ducha, z nichž Pavel zvlášť pojedná-vá o prorocké řeči a mluvení jazyky. (1K 12–14)

Posledním, ale **teologicky nejzávažnějším tématem listu je budoucí tělesné vzkříšení, které někteří popírali.** Pavel proti nim argumentuje odkazem na víru v Krista, kterého Bůh vzkřísil z mrtvých jako prvního, čímž porazil smrt a otevřel možnost zmrtnýchvstání a věčného života pro všechny, kdo v něho věří. Realita vzkříšení Krista je nejen předjímáním, ale také zárukou tělesného vzkříšení věřících, ačkoli jeho kon-krétní charakter pro nás zůstává prozatím tajemstvím. (1K 15)

ThLic. Julius Pavelčík, Th.D

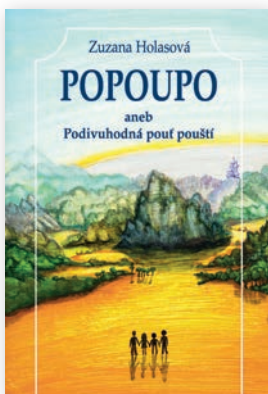
NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Zuzana Holasová
Popoupo
aneb Podivuhodná
pout pouští

Tento dobrodružný román pro děti je jakousi „českou Narnií“. Čtyři děti se v něm „propadnou“ do příběhu hry, kterou si samy vymyslely. Kniha je dostupná také jako audiokniha na CD nebo si ji můžete stáhnout přímo do svých elektronických zařízení.

Váz., 175 s., 249 Kč, dotisk

Stormie Omartianová
Síla modlitby teenagera

Autorka tuto knihu adresuje přímo mladým lidem a vysvětluje jim, jak velkou moc může mít v jejich životě modlitba a také to, že pro každého má Bůh připraven životní plán. Dotýká se všech základních problémů teenagerů a svůj text, graficky pro mladá velmi atraktivní, prokládá autentickými výroky teenagerů.

Brož., 239 s., 199 Kč, dotisk

Christopher West
Dobrá zpráva o sexu
a manželství
Odvážné odpovědi
na nesmělé otázky

Publikace je průvodcem pro všechny, kdo se chtějí něco dozvědět o tom, jak v současné době katolická církev chápe lidskou tělesnost, sexualitu, manželství a křesťanské panenství a celibát. Formou otázek a odpovědí se mohou mladí lidé, ale i ti, kdo již v manželství žijí, dozvědět vše o běžných i citlivých problémech této oblasti.

Brož., 264 s., 249 Kč, dotisk

Kateřina Štastná
KáPéZetka chval manželky a matky

Další malá „pomůcka do kapsy“ v podobě různých zamyšlení – modliteb do situací, které přináší každodenní život v manželství a rodičovství. Vhodné jako dárek.

Brož., 30 s., 35 Kč

Tříkrálová sbírka 2018 na Klokotech

Foto: Janka Pecherová

Každý rok tady váženému čtenáři popisujeme radost z dobře vykonané práce, radost z pocitu, že dobří a ochotní lidé jsou a budou. Letos jsem si trochu jinak uvědomila, jak obrovské úsilí vyžaduje zorganizování akce tohoto formátu.

Příprava sbírky mně připomínala spíše akci profesionálního štábu filmařů. Stejně jako v případě filmových děl musel i tady štáb klokotské farnosti nejdříve tvrdě pracovat, než se podařilo určit „osoby a obsazení.“ Vezměme si tu produkci: zorganizovat dobrovolníky/dobrovolnice v roli kostýmních výtvarníků – vyrobí koruny, roucha, i ta čerň na vystrčenou bradu je dodána, musí se zajistit posvěcení kříd, které se následně rozdělí do sáček, zajistit doprovod i rodiče, dovoz i odvoz dětí a nezbytných propriet, rozdělit koledníky do skupinek, nahradit onemocnělé koledníky, někdo musí určit koledníkům přesné lokace – tedy místa v rozsáhlé oblasti Klokot a sídliště na Pražském předměstí, a tak podobně. A organizační úsilí přirozeně nekončí tím, že hlavní obsazení – tedy naše tak úžasné děti a mládež – odejdou s úsměvem domů. Film Tříkrálová sbírka, část 2018 – Klokoty by jistě musely skončit závěrečnými titulky se jmény všech dobrych duší, které se v něm angažovaly. A tady už podobnost s filmem končí – akce zapojuje, a co víc – spojuje lidi jako takové, všechny lidi dobré vůle. Vráťím se k filmové hantýrce. Hodnocení: za mě letos koledníkům, tvůrcům zázemí, dárcům: 100%.

PS: jako vždy si říkám, že do příště tu informaci udržím: černý byl Baltazar!

Marie Janouchová